

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. VII. Recollectio precatoria de Dominio Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

plena sanie & sordibus, ventricosa, ad partum abiecta, omnia deuorans & absumens; & si aliquando subilit & sursum se attollit, statim ad terram relabitur: tales sunt omnes mortales coram Deo. Sap. 11. *Tamquam momentum statera, sic ante te est orbis terrarum; & tamquam gutta rore antelucani, qua descendit in terram. Momentum, minimum est & leuissimum in ponderibus, vix vllam sensibilem mutationem in statera efficiens: sic regnum diuinum non erit maius vel minus, siue genus humanum saluetur, siue pereat. Gutta rore antelucani res est minutissima, ad spectu pulchra, noctu coalita, quæ ex oriente sole statim consumitur, vel decussa in terram absorbetur. Tale est genus humanum, & omnis gloria eius. Psal. 72. *Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Imaginem gloriæ, potentie, felicitatis: hæc omnia instar somnij euanescent. Iob 20. *Velut somnium auolans non inuenitur, transiet sicut visio nocturna.***

CAPVT VII.

Recollectio precatoria, de Dominio Dei.

64 **E**XALTABO te Deus meus Rex, & benedicam nomen tuum in seculum, & in seculum seculi. Tu enim es Rex regum, & Dominus dominantium. In ditioe tua vniuersa sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tue. Ordinatione tua perseverant omnia, & legem quam eis posuisti custodiunt, & singula pro captu & modo suo seruiunt tibi, teque Rectorem ac Dominum confitentur. Summum in omnia tenes imperium, potesque de omnibus pro arbitratu tuo statuere, nec quisquam à te factorum exigere potest rationem, & dicere, Cur sic facis? Omnes Reges & Monarchæ terrarum cum omni splendore & magnificentia sua, cum regnis & exercitibus suis, cum diuitiis & gloria sua, veluti terræ vermiculi sunt coram te, & instar nihili in conspectu tuo. Minimi seruatorum tuorum qui in cælesti palatio tibi seruiunt, longè sunt maiores omnibus illis; nec quisquam illorum, maiestatem vultus vnus ex istis sustinere posset. Contabescit enim instar ceræ mortalitas omnis ad præsentia Angelici splendoris, & viribus defecta concidit. Quanta ergo est gloria maiestatis tuæ, quæ omni Angelica maiestate infinitè est maior & excellentior? Verè tu magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis tuæ non est finis. Regnum tuum, regnum omnium.

Psal. 144.
1. ad Tim. 6.
Esther 13.

Psal. 144.

X

nium

nium seculorum, & dominatio tua in omni generatione & generationem. Reges terræ & regna eorum repente corrent, & ad nihilum redigentur; regnum autem tuum in æternum itabit, & omnes inimici tui subiicientur pedibus tuis. Exscindetur funditus regnum diaboli & impiorum, quo nunc turbatur orbis, quo veritas & iustitia opprimitur, & regnum tuum omnibus dominabitur, erisque omnia in omnibus. Figmentum tuum fumus omnes, & opus manuum tuarum; tu plaites & fictor noster: quidquid sumus, possumus, habemus, à te accepimus. tua sunt omnia, qui omnium es artifex & inuentor. Omnia de nihilo extraxisti, ex profundo tenebrarum, & abyſſo non-entis. Suspendisti ea in esse, in lumine vultus tui; vt singula iuxta species & formas suas fulgeant mentibus nostris, tuamque maiestatem insinuent. Sed quia suo pte nutu & ex se, in nihilum vnde educta sunt, propendent; non satis est id semel esse factum, sed assidue manu tua teneri, & substantifico influxu tuo foueri opus habent, vt beneficium, quod semel cum esse inciperent acceperunt, omnibus momentis rursus accipiant. Sicut pondus in aère suspensum assidue teneri debet, & si vel ad ictum oculi dimittatur sibi, deorsum ruit: ita tota creaturarum vniuersitas omnipotenti dextera tua continue in esse & natura teneri debet, & si vel ad momentum laxaueris manum tuam, statim in nihilum suum corruet, & velut umbra peribit.

Nihil est solidi vel in corporibus, vel in spiritibus, nisi quatenus virtus tua intrinsecus ea continet & constringit, ne veluti aqua diffluant, vel tamquam fumus dissipentur, vel vt visum quoddam & phantasma inane euanescant. Omnia mollia sunt tibi & tractabilia, omnia fluxa & euanida, & minimo nutu imperij tui in quamuis formabilia speciem. Nulla coram te est soliditas montium & saxorum, nulla durities ferri & adamantum, nulla firmitas cælorum & astrorum; nihil horum sine perpetuo influxu forisque lucis tue consistere potest. Tu ergo omnium Dominus, à quo assidue fiunt & pendunt omnia, qui omnia sustentas ne corruant, foues ne tabesceant, contines ne diffluant, constringis, ne dispereant.

Tu omnium inuentor, auctor, formator, conseruator, sustentator, exemplar & finis. Propter te sunt omnia vt seruiant gloriæ tuæ; rationalia, vt te cognoscant, ament, colant & laudent; irrationalia, vt vñibus nostris seruiant, & sua admirabili specie mentes nostras in admirationem & amorem tui excitent. Neque ideo viliores aut miserabiliores sumus, quia propter te sumus, & omnia nostra ad
tuam

Dan. 7.
Lucæ 1.
Psal. 109.
1. Cor. 15.

Psal. 102.
Isaie 29.
ad Rom. 9.

Heb. 1.

tuam gloriam destinatur. Hæc enim est natura nostra, hoc summum bonum nostrum, gloriæ seruire tuæ. Tibi enim seruire, regnare est, tibi obedire, iter vitæ æternæ. Melius est tibi seruire, quam totius mundi tenere imperium. Dum enim obsequio tuo mens nostra intendit, sursum erigitur, seseque in vnitatem colligit, tibi que propior effecta illuminatur, & similis tui efficitur: dum aliis regendis incumbit, ab vnione recedit, ad inferiora descendit, & in multitudinem dissipatur, neque aliquid inuenit, cuius coniunctione melior euadat. Nihil enim meliorem efficit mentem, nisi quod est supra mentem.

- 69 Magna fascinatio mortalium, rantopere æstimare & sitire Imperia, Regna, gubernationes & prælaturas, quibus aliis præfint, & seipos negligant, nihil non agere, ius omne & fas proterere, vt assequantur hanc vmbra[m] felicitatis, veri boni & salutis æternæ impedimentum. Nihil enim est quod vel animum magis auocet à cælestibus, & implicet terrenis; vel maiorem peccatorum suppediet occasionem, vel effrenatiorem tribuat peccandi licentiam, vel ampliorem exequendi copiam, vel salutare[m] magis arceat monitores, vel magis aggrauet peccatorum culpam, vel magis oneret peccatis alienis, quam Principatus & Prælatura. Quamquam qui non honoris & commodi sui causa, sed vt bono publico profint, & plurimos ad salutem dirigant, eam susceperint & ritè administrauerint, magnum præmium ob rei difficultatem, & boni quod procurant amplitudinem, à te consequentur. Sed longè tutius est in imo de-
- 70 litescere, & suæ salutis curam agere. Da mihi, Domine, laudes humanas contemnere, honorem mundi fugere, & amare nesciri ab hominibus. Satis mihi sit nosse te, & cognosci vicissim abs te: seruire tibi, & seruitutem tuam omnibus mundi Imperiis anteponere, omnibus dignitatibus & honoribus præferre. Hæc sit gloria mea, hæc eminentia & sublimitas, hæc omnis dignitatis titulus & insignis. Gloriantur alij de Regnis & Principatibus, de nobilitate & opibus, ceterisque huius vitæ excellentiis; mea gloria sit, esse seruum tuum, & omnia mea esse addicta & mancipata tibi, & omnes meas cogitationes, omnes curas, omnes conatus, omnia studia seruire gloriæ tuæ.